

Statsbudget maa betragtes som Uregelmæssigheder, der hidrøre fra forskjellige, tilfældige Anledninger, og at de som oftest kun lidet staae i Forhold til de forskjellige Institutioners Bigtighed eller Trang til en Understøttelse fra Statens Side. Udvalget maa derfor finde det hensigtsmæssigt, at næste Finantsforslag ledsages med documenterede Oplysninger om enhver af disse Poster, hvoraf det fremgaaer, hvorvidt de ere byggede paa obligatoriske Rejsedomsforretninger, og hvorvidt der i modsat Fald er Grund til enten strax eller under visse Forudsætninger at lade dem bortfalde.

5) (ad A. f.). Da Ordningen af Redningsvæsenet oveneensstemmende med Lov 26de Marts 1852 er saa ny, har Udvalget ikke fundet Anledning til at foreslaae nogen Nedsættelse af det til samme fordrøede Beløb af 5,962 Rbd. Da der i de trykte Anmærkninger er omtalt „Gager for Overbestyrerne“, maa Udvalget henlede Opmærksomheden paa, at disse Ansættelser ikke ere faste, og at Benævnelsen „Honorarer“ vilde være mere nøiagtig. Med Hensyn til Udgifterne, f. Ex. til Anskaffelsen af Raketter, og til de aarlige Dyvelser, antager man, at de ville kunne indskrænktes, naar den hele Indreining først fuldstændigen er kommet i Gang. Udvalget indstiller, at denne Post kommer til at lyde saaledes:

1. Til Overbestyreren (Honorarer, Rejseomkostninger og Diæter) . . . 1,310 Rbd.
2. til 26 Ophynsmænd 1,190 —
3. til andre Udgifter 3,462 —

5,962 Rbd.

6) (ad A. g.) Ansættelsen af en egen Fabriksdirecteur med en Gage af 1,600 Rbd. er paa ny bragt i Forslag, men de Oplysninger, der have været Udvalget meddelte, om Bessaffenheden og Omfanget af de dermed forbundne Forretninger, have ikke kunnet bevæge Udvalgets Flertal til at fravige den af Thinget tidligere udtalte Anskuelse, at en egen Fabriksdirecteurpost ikke er fornøden, og at den tekniske Bistand, Regjeringen, navnlig indtil en bedre Ordning af Hæringsforholdene finder Sted, muligens i

enkelte Tilfælde kan behøve, maa kunne skaffes tilveie for et Honorar af 600 Rbd. Det indstilles derfor, at denne Post nedsættes med 1,000 Rbd.

7) (ad A. i.). Da Udvalget ikke anseer det for rigtigt, at Staten directe understøtter Industrien, og da flere af de Udgifter, der ere afholdte af det til Industriens Fremme tilstaaede Beløb, ere af den Bessaffenhed, at de ikke letteligen ville gjentage sig, indstiller det, at den forlangte Sum nedsættes med 1,000 Rbd.

8) (ad A. k. 1.) Til „Fiskeri i Almindelighed“ er der forlangt 1,455 Rbd. Da den langt overveiende Deel af dette Beløb (1240 Rbd.) efter det sidste Regnskab er anvendt til Underfølgelser, der skulde tilveiebringe Forarbejderne til en ny Lovgivning om Fiskerierne, skal Udvalget ikke foreslaae nogen Nedsættelse i Beløbet, da det ikke veed, hvorvidt disse Underfølgelser ere tilendebragte, og da det forventer, at disse ikke ville blive uden Resultat.

9) (ad A. z. 2.). Denne Udgiftspost er begrundet ved Kgl. Resolution af 18de August 1786 § 33, ifølge hvilken der blev tilstaaet nogle Skibe, som ved Ophævelsen af det oetroyerede islandfse Compagni afhændedes til Private, en Præmie af 10 Rbd. pr. Gmlst., „naar Cieren bevistliggjør aarlig at have udrøbet dem paa Fiskeri under Island“. Da disse Skibes utrolig høie Alder gjør det tvivlsomt, om ensaadan Berettigelse endnu finder Sted, maa Udvalget indstille, at Udbetalingen af disse Præmier kun finder Sted, forsaavidt Berettigelsen til at erholde dem ved en nøiagtig Underfølgelse godtgjøres for hvert enkelt Skibs Vedkommende. Naar Berettigelsen først er afgjort, vil det senere blive at overveie, paa hvad Maade den bedst kan afløses. Udvalget indstiller derfor, at der tilføies: „forsaavidt Berettigelse til Præmie bliver godtgjort for hvert enkelt Skib“.

9) (ad A. l.) Hvorvel det ikke er rimeligt, at Loven af 14de April 1852 allerede i næste Finantsaar vil medføre noget saadant forøget Arbejde for Overtiendecommissionen, at der